

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.29. Nemo rapiet eas &c. Ostendit se Iob ouem Dei, in eo quod diabolus illum minimè potuerit Dei manibus eripere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

neſque conueniat vires creaturarum, illaſque ſuas in me experiant: vitium: nō timeo, nihil horū vereor. *Certus ſum: quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque inſtantia, neque futura, neque fortuna, neque alitudo, neque profundum, neque creatura alia, poterit nos ſeparare à charitate Dei.* Quotquot ſunt omnes mihi bella moueant, & quælibet le mihi opponat creatura. Certus etenim ſum, quod me de manibus Dei nequaquam eripient neque ab illo poterunt ſeparare.

1. Mach. 13
17.
X.
Allegoria
de ſepulchro
Machabæo-
tum.

Non prætereimus hieroglyphicum illud admirabile Simonis Machabæi, quod quia tale eſt, nobis depingit Spiritus S. etenim ſepulchrum erat quo crexit in vrbem Moſin, quod tatis ſcietet myſterijs, vt quamuis aliàs hoc expendimus, multa nobis adhuc ſuperſint expendenda. Vt verè pius & fidelis extruere propoſuit celebre Mauſoleum parentibus ſuis & quinque fratribus: *Edificium autem viſu lapide polito ante Chæro.* Cæterum hoc enituit potiſſimum, quod ſeptem huic circumpoſuerit pyramidas pulcherrimas & maximas columnas, quibus naues ſuperpoſuit adeo magnas, vt viderentur ab omnibus nauigantibus mare. His ſymbolis parentes ſuos indicauit & fratres, qui fuerunt velut quædam pyramides ætæ ætatis veſtus cælum erecto, inſtar flammæ ignis: idcirco namque dicuntur pyramides, quia Græca *πυρ* ſignificat ignem, vt per hoc iudicaret viros illos ſanctiſſimos, ſiquidem corpore in terra manſerunt, tamen huic præ cæteris intendiſſe, vt cælos aſcenderent, eò namque cuncta eorum tendebant deſideria, eò vires omnes, cõnatus, cunctaque opera ſua dirigebant.

Congruum eſt hoc Hieroglyphicum, ſed alterum videtur inordinatum ad columnas apponere elatas, naueſque magnas. Nihil enim ita contrarium vt columnæ nauibus. Columna ſymbolū eſt fortitudinis & conſtantia: ſic habeo ex D. Greg. Nyſſeno vbi declarat ſponſæ cœleſtis verba in laudem ſponſi ſui cœleſtis: *Cruca illius columna marmorea*, quibus ſignificat eius conſtantiam. D. Paulus expoſiturus Eccleſiæ firmitatem in veritate fidei illam inſcribit: *Columna & firmamentum veritatis.* Nauis ſymbolum eſt mutabilitatis & inſtabilitatis: cum nihil illi magis ſubijciatur quàm nauis: cum enim tam inſolido nitatur fundamento, aqua ſcilicet, quilibet ventus eam hinc inde abripit & quaquaueſum impellit. Qua ratione igitur ſapientiſſimus Simon hæc duo ſibi copulauit? Grande ſubefſe debet hic myſterium, quandoquidem vt notat D. Thom. hoc exponens, Pater illius Machabæus iam moriturus

Cant. 5.
15.
j. Timot. 3.
25.

ſiſijs ſuis hunc Simonem commendauit vt magiſtrum, vtique ſcientia & conſilio cæteris ſuperiorem: *Ecce Simon frater veſter, ſcio quod vir conſilij eſt, ipſum audite ſemper, & ipſo erit vobis pater.* Noui ego, ſic pater, quod prudentia polleat & iudicio, nec id tantum ſuſpicor, verum me reddidit experientia certiorum.

Vir tanti conſilij ac ſcientia, procul dubio in re adeo graui & operoſa non leuem hic concludit ſapientiam & præclara voluit declarare myſteria. Nec aliter licet iudicare. Hjs voluit hieroglyphicis parentes ſuos fratresque designare: fuerunt illi vt columnæ firmæ, & naues quolibet vento motubiles. Naues fuerunt: etenim illos turbines mûdi ſucceſſum ac poteſtatis hæc & illac agitarunt: nunc pace nunc bello, nunc in domibus hærent quieti, modo peregrini: nunc in propria regione, nunc extores: modo diuites modo pauperes: nunc ſani nunc inſani: illis optimè conuenit quod in omnibus non poteſt non inueniri quibus natura ineſt humana, de quibus ait Iob: *Namquam in eodem ſtatu permanset.* Qualiter illos Antiochus hæc & illac agitauit? Quoniam bellorum ſunt agitati fluctibus? Nulla nauiſ illis mobilior. Nihilominus columnæ fuerunt conſtantes & firmi in obſequio Dei: etenim illos non exilia, non exercitus, non perſecutiones, non gladij, non proditiones, non inimici, non omnis Græcorum monarchiæ fortitudo, non Romanorum vires, poterunt à Deo ſeparare, eiufque diuini manibus euellere: ſed illi ſemper rupibus exitere fortiores. Tales vtique ſunt oues Dei, tales prædeſtinati, atque vt talia ex hoc ſigno diabolus cognouit eſſe. Iob Veriſſellus eſt proditor, nouitque quod communiter te Dei conſignes manibus illique ad hæreas: porro non hoc tantopere illum angit: etenim experientia didicit, quod ad vicium ſtatum te rapiat, atque ad vicium vngdem quem tibi leo hic infernalis miſcit, te deſiciat, & quælibet voluptas ab illo tibi exhibitæ Dei manibus eripiat.

XI.
Machabæi
naues
fuerunt
& colum-
næ.

Iob 14. 7.

§. 29. Nemo rapiet eas &c. *Oſtendis ſe Iob ouem Dei, in eo quod diabolus illum minime potuerit Dei manibus eripere.*

Talem eſſe Iob ſibi perſuaſit Diabolus, & talem coram Deo de ipſo dedit teſtimonium: *74* diuino præſens conſpectui interrogatur: *vide venis? Domine mi, regnum meum iocundè perambulauit. Torus mundus meus eſt, eumque ſic percurro vt Dominus donum ſuum.* Hoc ver-
bis

Iob 1.7. bis illi indicavit: *Circum terram, & perambulans eam.* Omnes mortales, Domine, mei sunt, inter illos nec unam quidem tibi potes ovicidiam arrogare: falleris, inquit Deus. An non vidisti servum meum Iob? Ille non tuus sed meus est servus, & ut talem illum complector: *Numquid considerasti servum meum Iob? O Domine, ille ne servus tuus? Tuus est quamdiu ego non sufflavero, illi que manus iniecero.* Illum tibi copulasti mille muneribus, divitijs, salute, filijs &c. & his famulatus eius innotuit: illum habes ut naum in portu, quam defendis, ne ventus illum contrarius oppugnet: unde nemo miratur ibidem immotam consistere: *Tu vastasti eum, ac domum eius videruntque substantiam eius per circumitum.* Nulla nanis adeo tuto gaudet portu & a turbinibus hæret quæta ob montes in circuitu eius, quam Iob sub ymbra manus tuæ securè delitescit.

Hoc 3. de parentia Iob.

I. Quomodo dicitur Iob traditus diabolo.

Sic est, inquit Deus: verum tamen plenam tibi concedo licentiam ut impugnes & turbines excites ventorum, evertas & dilipes hocce fundamentum cui tua lætètia innititur. Prodit diabolus & impugnare incipit & cetera tempestatem in caput Iob: oves occidit, camelos eripit, boves furatur, bona deprædat, & filios enecat, & eandem nihilominus rotat mentis in illo stabilitatem. Expendit D. Chrysostom. dum illi greges & armenta diripit, quod diabolus ille esset, qui assumptâ figurâ pastoris hanc nuntiabat illi calamitatem, auditque quod illam intelligens respondeat: *Dominus dedit, Dominus abstulit &c.* Et alius similiter esset diabolus, qui co-tuente domo, contritusque filijs festinus aduolavit triaria nunciaturus, auditque hoc eius responsum: *Dominus dedit, Dominus abstulit.* Reversus ad Dominum sic ait: fateor licet sufflauerim, & de manibus tuis non exciderit, ratio est: quia in illum mittere manum meam mihi non erat permillum, nec licentiam mihi dedisti ut vnguem eius corpori iniecerem, sed hoc mihi indulgeas, & certo certius tibi illum euellam. Per me licet, ait Dominus, manum illi pro libidine tua inijece: *Ecce in manu tua est, verum tamen animam illius serua.* Eximium sane mysterium: quid hoc Domine mihi quid agis? Numquid Iob manui tradis diaboli? An ergo hoc ita conuenit? Ipse se tuæ commisit manui ut in illa custodiretur, quatenus à diaboli tutus esset insidijs: tu autem illum tradis eiusdem potestati? Num te forsan proditorum arguam, qui ad manum tuam recurrentem, ut ab ea tatus ab hostium furore proteparat, illum hostium tradis potestati? Actus esset crudelitatis, si quis pas-

serculum à milio fugientem atque ad manus suas conuolantem, caperet milioque traderet eius vngibus dilacerandum. Hoc agere tu videris: *Ecce in manu tua est.* Nihil mali veteris, *Lib. 3.* inquit D. Gregor. adeo namque firmiter Dei manui Iob inhæret, ut licet diabolicis tradatur manibus, securus tamen sit futurus: quia illum Deus diaboli non tradidit manibus, quasi de sua diuiteret à diabolo deuorandum: *Idem in manu Dei, idem in manu est diaboli.*

Do similitudinem: contingit aliquando ut aureum in manu habeas anulum digitoque suspendas: illum puerulus appent & ais illi: era fume & eius illum consignas manibus, tuo tamen illum infertens digito, ita ut illum nec minime quidem deferens totum eius manibus cõsignes: iple verò roto nititur conamine namque iniecit nunc ex illa nunc ex altera parte circumagitando totoque nisu & industria conatur euellere & de manu tua educere: tu verò subrides, & paulo post viribus fatigatus puer deficit, cum illum nec parum quidem potuerit amouere. Hoc egit: ut verum fateor, anulus ille pretiosus Iob scilicet potestati traditur diaboli, sed à sua illum Deus manu non amouit Manui tradit illum diaboli: *Ecce in manu tua est:* eamque in Iob iniecit: eo fortiter, ut vngibus illum excarnificans, omnibus expoliet vestimentis, illa discerpas & vnguentibus dilaniet, ut nihil in eo dimirat non vulneratum, lepiâ à capite ad calcem illum perfundit, totumque illi corpus vermibus & pœdore horrebat ut tandem in puridum cogeretur se recipere sterculinium: & cum ita sit quod super hæc vxorem proptiam inligauerit, quâ viro dolores cretacerent acerbiore: paulo post tamen cernit eum adeo constantem, ut hymnum illum alta voce modulatur: *Si bona suscepimus de manu Domini, mala quare non sustinuerimus.* His arma proijcit diabolus, arenæ cedit, seq. victum fatetur, & fractus viribus illum deserit: Deus autem diabolum ridet, atque: *Iob 2.3.* Euge age nefandissime blatero, quid rerū egisti? Omnia in summum abierunt: *Commouisti me aduersus eum, ut affererem eum fr̄strat:* præter quæ et enim ego, quod cum nihil de manibus meis amoueret, iam nunc, inquit diabolus, me fateor superatum & pleno gurgite agnosco Domine hunc esse onem tuam: cum enim eam velut vim tanto tempestatu furore concusserim, stetit tamen instat columen immobilis, eumque manum illi iniecerim tãta vi & pro libidine meos impellerim vngues peruenitatis, non illum tamen valui de manu tua separare. Hic utique tuus est, tuus est

III.
An ergo
tu lob
compa-
randus.

prædestinatus, tuus est seruus, tuaque est ouis
charissima.

Pensende charissime num talis sis & tu. O
bone Deus quam longè à Deo te diuulit vnus
verbuli status quod alter tibi inproperauit? Et
quàm procul te deiecit Satan vnico te commo-
uens impulsu, vt ad talem, quàm nosti, domum
diuiteres, vel aliam inspiceres curiosus? Qua-
liter agitauit te tibi solummodo in negotio vnus
assis offerens emolumentum? Quàm velox in
re molesta tibi præstitisti iuramentum: quàm fe-
stinus ad odium in calumnijs? Quàm cito in
impudjs & choreis malis exartisti concupiscen-
tjs? Quàm pronus in conuiujs & visitationibus
ad muturationem? Hoc est, ita hoc est signum
op inum quod Dei manibus sumus non inha-
reas.

1. Cor. 15.
58.

Hoc Apostolus requirebat: equidem postquam
egerat de statu gloriæ & deprædestinatis nos
adhortatus vt eandem cum illo, viam ingrede-
remur, sic scribit: *Itaque fratres mei dilecti, sta-
biles estote & immobiles, abundantes in opere
Domini semper.* Hæc vltima sit conclusio, inquit
Apostolus, & hoc vt summarum omnium fratres
mei exoptulo, vt stabiles sitis & immobiles,
qjsque vacetis operibus, non parè sed abun-
danter. O Paule an ergo potulas, vt loco nos
non moueamus? Hæc vtiq; iun Egyptiorum
pœna, quando Deus illos tenebris involuit ita
palpabilibus, vt dicat Spiritus S. *Nemo vidit fra-
trem suum nos moui. se de loco in quo erat;* quocirca
dixit salomon tenebras illas quædam fuisse vir-
tutis, quibus tenebantur immobiles: *Virtutis te-
nebrarum & longè noctis compeditis.* Hoc volum
ego, inquit Apoll. sed vt firmi sitis & immobi-
les in manu Dei, eiusque obsequio quos non qui-
libet ventus abripiat, nec tota vos inde duellat
malitia diaboli. An stationes inchoasti? An me-
tricti valedixisti? An conscientie examen
singulis noctibus inchoasti? An male parta re-
stituere proposuisti? An fratrum lingue tuæ
in conuersatione iniicere decreuisti? An animus
tibi est locum negare peruersæ tuæ inclinationi
domum frequentandi alienam? In eo stes im-
mobilis: quod si qualiter hinc moueris occa-
sione, time.

Exod. 10.
23.
Sap. 17.2.

§. 30. Nemo rapiet &c. quod dedit
mibi Pater &c. Ego & Pater vnum
sumus. *Probat Dominus id quod dixerat
locutus illi clare, & si voluerint illum la-
pudare, nos ipsi illuminamus, & here-
ses contra diuinam eius personam confun-
duntur.*

Non rapiet eum quisquam de manu mea. Pater 76
meus quod dedit mihi, maius omnibus est,
& nemo potest rapere de manu Patris mei.
Ego & Pater vnum sumus. Non fat erat Christo
Domino ea tantum dicere quæ dixit, sed eorum
etiã rationem reddidit fundamētalem, quæ
pariter plene respondet & petitioni satisficit
quæ moti venerunt postulantes vt clare loqueretur,
Dic nobis palam: hoc enim eo modo egit vt
iplos perituerit, quod tam euidenter iphs lo-
queretur, magis quàm Achab tæduerit, quando
Prophetam Michæam adturaerit vt illi claram
ediceret veritatē, ille vero eam præuertiaret, ex
qua tantopere stonachatus est vt illum alapis
cædi præceperit. Felicem eorum suorum sortem
declarauit, quod scilicet illas manibus suis conti-
neret adeo firmas & constantes, vt nullas eas
inde posset euellere: diuinæ suæ maius exprimeis
omnipotentiam in eorum protectione & custo-
dia in prædestinatos suos infallibilibus deducen-
do successibus, tam gratiæ quàm gloriæ; huius
dat rationem dicendo illa quæ dedit mihi pater
in natura & virtute omnibus sunt creaturis su-
periora: *Quod dedit mihi Pater maius omnibus est.*

I.
Christi
in seruan-
dis ouib-
us suis,
omnipo-
tentia.

Exploratum est quod natura Patris mei & po-
testas ita superet omnem creaturam, vt nihil possit
eā euertere: quocirca nemo potest oues illius de
manibus meis eripere: *Nemo potest rapere de manu
Patris mei.* Sequitur inde, quod nemo possit illas
meis extorquere: quia eandem hanc naturam &
potestatem suam mihi adeo perfectè communi-
cauit, vt *Ego & Pater vnus sumus.* Audin' quàm
clare loquatur? Numquam claris. Multa dixit
Dominus ex censura D. Ambrosij quando dixit: *D. Amb.
Omnia quæ habet Pater, mea sunt: nam qui dicit Lib. 3. de
omnia, quid excipit, quod non habeat? Multa dixit sicut e. vlt.
dicendo: Omnia tradita sunt mihi à Patre meo: circa finē.
sed plura verbis his exponit: Ego & Pater vnus Tom. 4.
sumus. q. d. suam mihi dedit eandem diuinitatem. Ioan. 16.
tem, vnde licet simus in persona differentes, 15.
vnus tamen sumus in essentia, substantia, & Mat. 12.
natura diuinitatis: Quod dedit mihi Pater maius 27.
omnibus est. Ego & Pater vnus sumus. Quis*